

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 11. juli 2019

Sag BS-21836/2018-VLR
(6. afdeling)

Part B ApS

(advokat Line Frøkjær Kristensen)

og

Part A P/S

(advokat Line Frøkjær Kristensen)

mod

Part 1

(advokat Erik Svanvig, beskikket, ved advokat Lisa Baun Norup)

Retten i Kolding har den 4. juni 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-9243/2017-KOL, tidligere BS 16-1346/2017).

Landsdommerne Lis Frost, Hanne Kildal og Claus Rohde har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, Part B ApS og Part A P/S, har gentaget deres påstande for byretten om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb.

Indstævnte, Part 1, har gentaget sine påstande for byretten, og har mere subsidiært påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Vidne 1, Vidne 2 og Part 1 har afgivet supplerende forklaring.

Vidne 1 har forklaret, at det finansielle grundlag for fusionen ikke var på plads, da han mandag den 29. august 2016 orienterede sine 4 medarbejdere om fusionsplanerne. Det viste sig, at fusionen først kunne gennemføres i november 2016, og indtil da måtte han selv forestå finansieringen. Det var planlagt, at der skulle foretages en større markedsføringskampagne i forbindelse med fusionen, men det blev de afskåret fra i forbindelse med, at de så pludseligt måtte offentliggøre fusionsplanen. De havde en plan for pressemeddelelser, markedsføring og orientering af de enkelte kunder.

Orienteringen af hans medarbejdere om tirsdagen skete sammen med Vidne 2 og Person 2. Det blev både mandag og tirsdag indskærpet over for medarbejderne, at orienteringen var dybt fortrolig. Det var der ikke nogen tvivl om. Medarbejderne var vant til at håndtere fortrolige oplysninger i deres arbejde.

Det kunne have fået fatale konsekvenser for de eksisterende formidlingsaftaler, at man pludselig måtte offentliggøre fusionsplanerne, idet aftalerne kunne ophæves. Han havde mere end 140 ejendomme til salg.

Der ville være synergieffekter forbundet med fusionen, og derfor ville der være en medarbejder i overskud. De andre medarbejdere havde været ansat i mange år. Valget faldt på Part 1, fordi han var den mindst erfarne, ligesom der havde været visse udfordringer med hans arbejdsindsats. Han og Vidne 2 havde drøftet, hvad de kunne gøre for at optimere.

Det var fredag den 2. september, han blev orienteret om Part 1's henvendelse til Vidne 4.

Vidne 2 har forklaret, at der skulle optimeres i forbindelse med fusionen, da der var stor konkurrence blandt mæglerne i By 1. Han og Vidne 1 havde aftalt, at de om mandagen hver især skulle orientere deres medarbejdere. Han fortalte i den forbindelse selv Person 2, at det var fortroligt.

Derefter holdt de tirsdag et fælles møde med deres medarbejdere, hvor de forsøgte at sælge ideen i fusionen. I By 1 er der kun et dagblad og en avis, og de talte om, at der tillige skulle ske markedsføring på sociale medier. Det blev under mødet understreget flere gange, at det var dybt fortroligt.

De var bange for deres kundemasse på omkring 300 kunder, der ville blive fritstillet i forbindelse med fusionen. Derfor var det vigtigt at holde det dybt fortroligt.

Part 1 har forklaret, at han efter opsigelsen ikke havde tillid til, at Vidne 1 ville hjælpe ham videre. Der var mange løfter, der var brudt. Det ville være svært for ham at få et nyt arbejde. Han sagde til Vidne 4, at der skete noget i ejendomsmæglermarkedet, og at han ikke kunne sige andet, men at der ville komme en pressemeddelelse i morgen. Markedet var i en væsentlig opadgående kurve.

Han fik nyt arbejde i slutningen af september 2016 via sit Facebook-opslag.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Dommerne Lis Frost og Hanne Kildal udtaler:

Part 1 var ansat som ejendomsmæglertrainee og var derfor forpligtet til i sit daglige arbejde at behandle en række oplysninger fortroligt. Han måtte derfor også være klar over, at oplysningen om, at de to ejendomsmæglerfirmaer skulle fusionere, var en oplysning, som skulle holdes fortrolig, herunder i lokalområdet.

Part 1 blev ifølge den skriftlige opsigelse af 31. august 2016 afskediget "[på] grund af strukturelle og arbejdsmæssige ændringer i forbindelse med den forestående virksomhedsfusion...".

Efter afskedigelsen kontaktede Part 1 en anden ejendomsmægler i By 1 - Vidne 4 - for at søge råd i forbindelse med afskedigelsen.

Part 1 har forklaret, at han tillige spurgte, om ejendomsmægleren kunne beskæftige ham i en 7 måneders periode, eller om hun kendte nogen, der kunne tilbyde ham beskæftigelse. Efter de afgivne forklaringer havde Part 1 og Vidne 4 ikke noget særligt forudgående kendskab til hinanden.

Selv om Part 1 således efter begrundelsen for opsigelsen var bragt i en vanskelig situation i forbindelse med ansøgning om ny beskæftigelse, finder vi, at Part 1 ved under de foreliggende omstændigheder at rette henvendelse til en konkurrent i lokalområdet og under samtalen røbe fusionsplanerne, har gjort sig skyldig i en så grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at bortvisningen har været berettiget.

Som følge heraf er hans eventuelle ret til godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b, stk. 1, bortfaldet.

Vi stemmer derfor for at tage **Part B ApS'** og **Part A P/S'** påstand om frifindelse til følge.

Dommer Claus Rohde udtaler:

Spørgsmålet er, om de tre anførte forhold i bortvisningen af **Part 1** den 5. september 2016 udgør væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet.

Det fremgår af § 7, stk. 2, i lov om formidling af fast ejendom, at betegnelsen ejendomsmæglerlev må benyttes af personer, der er under uddannelse til ejendomsmægler og ansat i en ejendomsformidlingsvirksomhed. Det var derfor ikke urigtigt, at **Part 1** i opslaget på facebook betegnede sig som elev. Herefter, og da formålet med opslaget i øvrigt må antages at have været at oplyse om, at han søgte nyt arbejde, ligesom hans deltagelse i opslagets kommentarspor alene er oplysninger om den resterende elevtid, findes facebookopslaget ikke at kunne begrunde bortvisning.

Part 1 forlod den 1. september, dagen efter sin afskedigelse, arbejdspladsen uden gyldig grund, men mødte igen på arbejde den 2. september. **Vidne 1** har for byretten forklaret, at han den 1. september blev bekendt med, at **Part 1** havde forladt arbejdspladsen samme dag, men at det ikke var noget, der kunne medføre bortvisning, og at han derfor først ville tale med **Part 1** herom om mandagen, den 5. september. Herefter findes det forhold, at **Part 1** forlod arbejdspladsen dagen efter afskedigelsen, ikke at kunne begrunde bortvisning.

Medarbejderne i begge de fusionerende virksomheder blev den 29. august orienteret om den forestående fusion, selv om visse spørgsmål i forbindelse med fusionen ikke var afklaret. Det må i den forbindelse have stået **Part 1** klart, at det ville være i strid med virksomhedens interesser at oplyse udenforstående om den forestående fusion. Ved at kontakte en konkurrerende mægler i byen og i den forbindelse udtale sig, så fusionsplanerne blev afsløret, har **Part 1** handlet illoyalt over for sin arbejdsgiver.

I den konkrete situation, hvor **Part 1** var opsagt som følge af den forestående fusion, men hvor der ikke i opsigelsen eller i forbindelse hermed nærmere var oplyst en tidsramme for den planlagte annoncering af fusionen, findes **Part 1's** henvendelse til en anden mægler i byen for at søge arbejde eller hjælp til at finde en ny traineestilling, ikke at udgøre en sådan væsentlig misligholdelse, at bortvisningen var berettiget. Jeg lægger herved vægt på, at orienteringen om en forestående fusion og afskedigelsen af **Part 1** i forbindelse hermed beror alene på indstævntes beslutning, og at **Part 1's** loyalitetspligt overfor sin arbejdsgiver ikke kan udstrækkes så langt, at han i en uvis periode reelt bliver afskåret fra varetage egen interesse i

at søge ny beskæftigelse og oplyse om baggrunden for ønsket herom. Hertil kommer, at [Part B ApS] ikke har godtgjort, at offentliggørelsen af den forestående fusion tidligere end påtænkt har medført forstyrrelse af konkret planlagte markedsførings tiltag eller et økonomisk tab.

På denne baggrund var bortvisningen uberettiget.

Derimod kan [Part 1's] adfærd forud for bortvisningen begrunde opsigelse, hvorfor [Part 1] ikke er berettiget til godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b.

[Part 1] er herefter berettiget til minimumserstatning svarende til løn i opsigelsesperioden, jf. funktionærlovens § 3, stk. 1. Da [Part 1] gennemsnitligt har oppebåret en provision på 1.500 kr. i de 4 forudgående måneder forud for bortvisningen, tillægges den faste månedsløn 1.500 kr., jf. funktionærlovens § 9, stk. 3. Hertil kommer tillæg af arbejdsgivers pensionsbidrag 3% og feriepenge 12,5%. Minimumserstatningen udgør herefter i alt 57.267 kr.

Da den uberettigede bortvisning er sket i forbindelse med virksomhedsoverdragelsen, hæfter [Part B ApS] og [Part A P/S] solidarisk for beløbets betaling.

Jeg stemmer derfor for at tage [Part B ApS'] og [Part A P/S'] [Part 1] subsidiaire påstand om frifindelse mod betaling in solidum til [Part 1] af 57.267 kr. med procesrente fra den 15. oktober 2016 til betaling sker til følge.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og [Part B ApS'] og [Part A P/S'] påstand om frifindelse tages derfor til følge.

Efter sagens udfald skal statskassen i sagsomkostninger for begge retter betale 40.000 kr. til [Part B ApS] og [Part A P/S] til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

[Part B ApS] og [Part A P/S] frifindes.

I sagsomkostninger for begge retter skal statskassen inden 14 dage betale 40.000 kr. til [Part B ApS] og [Part A P/S]. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.